

mv.
13

14
15
16
17
~~18~~
19
20
21
22

GEREKÇE

Manisa ilinde tarım ve hayvancılıkla uğraşan üreticilerimiz, artan girdi maliyetlerinden yakınmakta ve ürünlerini maliyetlerinin oldukça altında, zarar ederek pazarlama sorunu yaşamaktadır. Yem ve saman fiyatlarının son dönemde oldukça yükselmesi, buna karşın ithal et politikasının yerli etin pazar alanını daraltması, tarım ve hayvancılıktan alınan vergilerin düşürülmemesi, sütün litre satış fiyatının birçok yerde suyun litre fiyatından daha ucuz hale gelmesi, üreticilerimizi zarar eder hale getirmiştir.

“Tarımsal ve kırsal kalkınma” politikası iddiasıyla, dar gelirli üreticilere “düşük faiz”le hayvancılık kredisi verilmesi uygulamasıyla 6-9 bin lira arasında değişen fiyatlara satılan büyükbaş hayvanlar, yem ve saman fiyatlarının yükselmesi, yeterince otlak alanının açılmaması, maliyetlerin artması sonucunda bugün 2-3 bin lira arasındaki fiyatlara dahi alıcı bulamamaktadır. Yeterince beslenemeyen hayvanlardan alınan verim düşmekte, kırsal kesimdeki üreticilerimiz ithal etle ve küresel ölçekte rekabet gösteren sanayi markalarıyla rekabet edememektedir.

Süt ve et fiyatlarının düşmesi, buna karşılık üretimde kullanılan girdi maliyetlerinin sürekli artması, üreticimizi krediyle aldığı hayvanların taksit ödemelerini yapamaz hale getirmiştir. Birçok tarımsal kalkınma kooperatifi ve köy muhtarı, üreticilerin artarak devam eden sorunlarına somut ve kalıcı bir çözüm getirilmediğini belirtmekte, ilçelerdeki Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonları garantisiyle alınan hayvanların önemli bölümünün yetersiz beslenme ve bakımsızlıktan ötürü telef olduğunu; üreticilerin ellerindeki hayvanların ise yüksek yem maliyetleri ve düşük destekleme alımları nedeniyle beklenen geliri getirmediğini ifade etmektedir.

Tarımsal Kalkınma Kooperatiflerinin yetkilileri, hayvanlar için çekilen kredilerin geri ödeme zamanı geldiğinde, üreticilerin yüzde 90'ına yakınının bu ödemeleri yapamadığını, kredi borcu erteleme beklentilerinin boşa çıktığını, kooperatiflerin üretici borçlarını tahsil edemediklerini savunmaktadır. Kredi geri ödemelerini yapabilenlerin ise, kredi borçlarını bankalardan yeni kredi çekerek kapattıklarını aktarmaktadır. Ayrıca, kooperatiflerin, devlet adına tahsil etmeleri gereken vergilerin ödeme dönemi geldiğinde, bu vergi borçlarını kapatamadıkları için, bankalardan kredi çekemediklerini de belirtmektedir.

Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Fonlarından alınan kredilerle yaklaşık 6-9 bin liraya mal olan hayvanlar, pahalı yem fiyatları nedeniyle artık beslenemedikleri için 2-3 bin liraya elden çıkarılmaya çalışılmaktadır. Tarlalar sürülememekte, ithal edilir hale gelen samanın balya fiyatı katlanmakta, yem fiyatı bir türlü düşmemekte, ancak sütün litresi 50 kuruşa kadar inmektedir. Üreticiler, bu durumda, daha fazla maliyete katlanarak hayvanı beslemeye gerek olmadığını, destekleme fiyatları bu kadar düşükken tarlayı sürmelerinin de kazanç getirmediği düşüncesiyle, tarlalarının önemli bölümünü ekmemektedir. Bir üreticimiz, “Eskiden hayvan evi beslerdi, şimdi biz hayvanı besliyoruz. Bir çocuğumuz daha oldu” sözüyle, ülkemizde yaşanan tarım ve hayvancılık politikasının vardığı aşamayı özetlemiştir.

Tarım ve hayvancılıkla uğraşan üreticilerimizin yaşadıkları bu sorunlar, serbest piyasa koşullarına terk edilemeyecek kadar devletin sorumluluk alanına girmekte, kamuya bu noktada aktif sorumluluk düşmektedir. Tarımsal ve kırsal kalkınma, “sosyal devlet” ilkesini anayasasında belirten ülkemiz açısından küresel piyasanın sert ve acımasız koşullarına terk edilmemelidir.

Bu bağlamda; Manisa’da, tarım ve hayvancılıkla uğraşan birçok üreticimizin ve sektörün yetkililerinin, yukarıda aktardığımız tarımsal ve hayvansal sorunlarının kalıcı çözümüne, hayvanlarının daha düzenli veteriner kontrolünden geçirilmesine, hayvan alımları sırasında daha şeffaf ihale süreçlerinin yürütülmesine, destekleme fiyatlarının arttırılmasına, üretimden alınan vergilerin düşürülmesine, hayvancılık için daha fazla otlak alanının açılmasına, hayvansal kredi borçlarının ertelenmesine ya da belli bölümünün hibe edilmesine yönelik taleplerinin yerinde incelenerek, konunun yasal ve yönetsel açılardan kapsamlı biçimde araştırılmasının yapılması yararlı olacaktır.

